

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2005/574/WPZiB

z dnia 18 lipca 2005 r.

dotyczące wspierania działań MAEA w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji oraz w ramach wdrażania strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, która w swoim rozdziale III zawiera listę środków mających na celu przeciwdziałanie takiemu rozprzestrzenianiu, które mają być podjęte zarówno w ramach UE, jak i w krajach trzecich.
- (2) UE aktywnie wdraża tę strategię i stosuje środki wymienione w jej rozdziale III w szczególności poprzez uruchamianie zasobów finansowych w celu wspierania poszczególnych projektów przeprowadzanych przez instytucje wielostronne, takie jak Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej (MAEA).
- (3) W dniu 17 listopada 2003 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2003/805/WPZiB w sprawie upowszechnienia i wzmocnienia porozumień wielostronnych w dziedzinie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia oraz środków przenoszenia ⁽¹⁾.
- (4) W dniu 17 maja 2004 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2004/495/WPZiB dotyczące wspierania działań MAEA w ramach Planu Bezpieczeństwa Jądrowego i w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia ⁽²⁾.
- (5) Jeśli chodzi o UE, Rada przyjęła w dniu 22 grudnia 2003 r. dyrektywę 2003/122/Euratom w sprawie kontroli wysoce radioaktywnych źródeł zamkniętych i odpadów radioaktywnych ⁽³⁾, a wzmocnienie kontroli źródeł wysoce promieniotwórczych we wszystkich państwach trzecich, zgodnie z oświadczeniem G-8 i planem działań w sprawie zabezpieczenia źródeł promieniotwórczych, jest ważnym celem, który należy osiągnąć.
- (6) Upowszechnienie Protokołu dodatkowego MAEA ⁽⁴⁾ przyczynia się do wzmocnienia zdolności weryfikacyjnych oraz systemu zabezpieczeń MAEA.
- (7) MAEA dąży do tych samych celów jak określone w motywach 5 i 6. Czyni to w kontekście zmienionego Kodeksu postępowania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony materiałów jądrowych, zatwierdzonego przez zarząd MAEA we wrześniu 2003 r. oraz wdrażania jej Planu Bezpieczeństwa Jądrowego, który finansowany jest poprzez dobrowolne wpłaty do Funduszu Bezpieczeństwa Jądrowego. MAEA jest także zaangażowana w starania na rzecz wzmocnienia Konwencji o fizycznym zabezpieczeniu materiałów nuklearnych oraz propagowania zawarcia i wdrożenia Protokołu dodatkowego MAEA.
- (8) Komisja przyjęła powierzenie jej nadzoru nad właściwym wdrożeniem wkładu UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

1. W celu natychmiastowego i praktycznego wprowadzenia w życie niektórych elementów strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, UE wspomaga działania MAEA w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji, służące osiągnięciu następujących celów:

- zwiększeniu poziomu ochrony materiału wrażliwego na rozprzestrzenianie, jak również pogłębieniu wiedzy eksperckiej w tej dziedzinie,
- wzmocnieniu wykrywania i reagowania na nielegalny handel materiałami jądrowymi i substancjami promieniotwórczymi,
- prowadzeniu prac na rzecz wzmocnienia zabezpieczeń MAEA, a w szczególności na rzecz upowszechnienia Protokołu dodatkowego MAEA.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 20.11.2003, str. 34.

⁽²⁾ Dz.U. L 182 z 19.5.2004, str. 46.

⁽³⁾ Dz.U. L 346 z 31.12.2003, str. 57.

⁽⁴⁾ Wzór Protokołu dodatkowego do porozumienia (porozumień) między państwem (państwami) a Międzynarodową Agencją Energii Atomowej w sprawie stosowania zabezpieczeń, który został zatwierdzony przez Radę Gubernatorów MAEA w 1997 r. (INFCIRC/540 (Corr.)).

2. Środkiem strategii UE odpowiadają projekty MAEA, których celem jest:

- wspieranie państw przy wzmocnieniu ochrony fizycznej materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych stosowanych, składowanych oraz transportowanych, a także obiektów jądrowych,
- wspieranie państw przy zwiększeniu bezpieczeństwa materiałów promieniotwórczych w zastosowaniach niejądrowych,
- zwiększenie potencjału państw w zakresie wykrywania i reagowania na nielegalny handel,
- wspieranie państw przy przygotowywaniu niezbędnych środków ustawodawczych w celu wprowadzenia w życie Protokołu dodatkowego MAEA.

Projekty te będą realizowane w krajach, gdzie niezbędna jest pomoc w tym zakresie.

Szczegółowy opis powyższych projektów jest zawarty w Załączniku.

Artykuł 2

1. Kwotę referencyjną dla realizacji czterech projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, ustala się na 3 914 000 EUR.

2. Zarządzanie wydatkami finansowanymi z budżetu ogólnego Unii Europejskiej określonymi w ust. 1 podlega wspólnotowym procedurom i regułom mającym zastosowanie w sprawach budżetowych z zastrzeżeniem, że jakiegokolwiek wstępne finansowanie nie pozostaje własnością Wspólnoty.

3. Do celów realizacji projektów określonych w art. 1, Komisja zawiera ramowe porozumienie o finansowaniu z MAEA w sprawie warunków korzystania z wkładu UE, który będzie miał formę dotacji. Szczegółowe porozumienie o finansowaniu, które ma zostać zawarte, będzie przewidywało, że MAEA zapewni widoczność wkładu UE, stosownie do jego wielkości.

4. Komisja nadzoruje prawidłowe wdrożenie wkładu UE, o którym mowa w niniejszym artykule. W tym celu Komisji powierza się kontrolę i ocenę aspektów finansowych wykonania niniejszego wspólnego działania zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 3

Prezydencja, wspomagana przez Sekretarza Generalnego Rady/Wysokiego Przedstawiciela ds. WPZiB, jest odpowiedzialna, z pełnym udziałem Komisji, za wykonanie niniejszego wspólnego działania i przekazuje Radzie sprawozdanie z jego wykonania.

Artykuł 4

Rada oraz Komisja zapewniają, w ramach swoich odpowiednich kompetencji, zgodność pomiędzy wykonaniem niniejszego wspólnego działania a działaniami zewnętrznymi Wspólnoty zgodnie z art. 3 akapit drugi Traktatu. Rada oraz Komisja współpracują w tym celu.

Artykuł 5

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie w dniu jego przyjęcia.

Niniejsze wspólne działanie traci moc 15 miesięcy po jego przyjęciu.

Artykuł 6

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 2005 r.

W imieniu Rady
J. STRAW
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wsparcie UE dla działań MAEA w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji oraz w ramach wdrażania strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia**1. Opis**

Rada Gubernatorów Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) zatwierdziła w marcu 2002 r. plan działań w zakresie ochrony przed terroryzmem jądrowym (GOV/2002/10). Ponadto dokument pt. „Środki mające na celu wzmocnienie współpracy międzynarodowej w zakresie bezpieczeństwa materiałów promieniotwórczych, jądrowych i transportu oraz zarządzania odpadami: propagowanie skutecznej i trwałej krajowej infrastruktury regulacyjnej do kontroli źródeł promieniowania” (GOV/2004/52-GC(48)/15) zawiera części istotne dla współpracy MAEA-UE w ramach strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia. Przedstawia on całościowe podejście do kwestii bezpieczeństwa jądrowego, w tym kontrole, zakres odpowiedzialności i zabezpieczenie materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych podczas stosowania, składowania i transportu, „od kołyski aż po grób”, w krótkim i długim terminie. Jednakże jeśli ochrona zawiedzie lub w przypadku gdy materiał nie jest jeszcze objęty ochroną w miejscu, w którym się znajduje, istnieje konieczność podjęcia środków umożliwiających wykrycie kradzieży lub prób nielegalnego handlu tym materiałem.

Międzynarodowe zabezpieczenia wdrożone przez MAEA stanowią kluczowy sposób weryfikacji spełniania zobowiązań przez państwa, które zobowiązały się nie wykorzystywać materiałów lub technologii jądrowych do wytwarzania broni jądrowej lub innych jądrowych urządzeń wybuchowych. Zawarcie całościowego porozumienia o zabezpieczeniach⁽¹⁾ oraz protokołu dodatkowego do niego⁽²⁾ jest ważnym zobowiązaniem ze strony danego państwa, dotyczącym zabezpieczenia i kontroli materiałów jądrowych i materiałów z nimi związanych oraz działań na jego terytorium, w ramach jego jurysdykcji lub prowadzonych gdziekolwiek pod jego kontrolą. W tym zakresie niezwykle ważne jest, aby wprowadzić w życie wymagane krajowe przepisy wykonawcze, w celu umożliwienia uprawnionym podmiotom rządowym sprawowanie niezbędnych funkcji nadzorczych i kontrolowanie postępowania osób prowadzących działania podlegające tym przepisom.

We wszystkich Państwach Członkowskich MAEA, jak również w państwach, które nie są jeszcze członkami MAEA, takie wsparcie jest bardzo potrzebne. Jednakże projekty dotyczące wzmocnienia bezpieczeństwa jądrowego skupiają się głównie na krajach Europy Południowo-Wschodniej: Bułgarii, Turcji, Albanii, Bośni i Hercegowinie, Chorwacji, Serbii i Czarnogórze oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii, Mołdawii oraz Rumuni, w regionie Azji Środkowej na: Kazachstanie, Kirgistanie, Uzbekistanie, Tadżykistanie i Turkmenistanie; w regionie Kaukazu na: Armenii, Azerbejdżanie i Gruzji, w północnej Afryce na: Maroku, Algierii, Tunezji, Libii i Egipcie, a w regionie Morza Śródziemnego i na Bliskim Wschodzie na: Libanie, Syrii, Izraelu i Jordanii. Działania w ramach projektu, dotyczące pomocy w opracowaniu krajowych przepisów związanych z porozumieniem o zabezpieczeniu i z protokołem dodatkowym (projekt 4) zostaną wdrożone w powyższych krajach w wyniku określenia przez UE priorytetów politycznych.

Początkowo zostanie dokonana ocena potrzeb zwiększonego bezpieczeństwa jądrowego w nowych krajach, których dotyczy wspólne działanie UE w celu identyfikacji priorytetowych obszarów wsparcia. W tym celu zespół uznanych ekspertów przeprowadzi ocenę obecnego stanu środków bezpieczeństwa jądrowego, które są już stosowane w tych krajach i przedstawi zalecenia dotyczące poprawy sytuacji. Zalecenia te będą stanowiły podstawę do określenia pomocy, która ma być udzielona, z uwzględnieniem obecnego stanu i potrzebnych usprawnień w zakresie zapobiegania, wykrywania i reagowania na czyny zabronione, które dotyczą materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych, łącznie z tymi, które wykorzystuje się do innych celów niż jądrowe, oraz obiektów jądrowych.

Na podstawie oceny zostaną określone priorytety dla maksymalnej liczby krajów w każdym projekcie, który ma być finansowany z budżetu udostępnionego przez UE w ramach wsparcia.

Następnie projekty będą realizowane w wybranych krajach w czterech obszarach:

1. *Wzmocnienie ochrony fizycznej materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych stosowanych, składowanych oraz transportowanych, a także obiektów jądrowych.*

Materiały stosowane lub składowane w obiektach i zakładach jądrowych muszą być odpowiednio ewidencjonowane i zabezpieczone w celu zapobiegania kradzieży lub sabotażowi. Skuteczny system kontroli i nadzoru powinien umożliwić identyfikację tych elementów, które wymagają wdrożenia odpowiednio na poziomie państwa i operatora.

Do projektu 1 zostanie wybranych maksymalnie sześć krajów.

⁽¹⁾ Struktura i treść porozumień między Agencją i państwami wymaganych w związku z Układem o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, który został przyjęty przez Radę Gubernatorów MAEA w 1972 r. (INFCIRC/153 (Corr.)).

⁽²⁾ Wzór Protokołu dodatkowego do porozumienia (porozumień) między państwem (państwami) a Międzynarodową Agencją Energii Atomowej w sprawie stosowania zabezpieczeń, który został zatwierdzony przez Radę Gubernatorów MAEA w 1997 r. (INFCIRC/540 (Corr.)).

2. *Wzmocnienie bezpieczeństwa materiałów promieniotwórczych w zastosowaniach niejądrowych.*

Projekt ten obejmuje dwa różne obszary działalności – jeden dotyczący ustanawiania/ulepszenia infrastruktury regulacyjnej oraz jeden dotyczący demontażu i unieszkodliwiania nieużywanych źródeł.

Materiały promieniotwórcze są często wykorzystywane w zastosowaniach innych niż jądrowe, np. w medycynie lub przemyśle. Niektóre z tych źródeł są wysoko promieniotwórcze i należą do kategorii 1–3 zgodnie z definicją zawartą w dokumencie MAEA „Podział źródeł promieniotwórczych na kategorie” (Categorization of Radioactive Sources). Źródła te, jeśli nie są odpowiednio kontrolowane i zabezpieczone, mogą dostać się w niepowołane ręce i być wykorzystane do czynów zabronionych. Infrastruktura regulacyjna dotycząca bezpieczeństwa promieniowania oraz bezpieczeństwa źródeł promieniotwórczych musi być skuteczna i funkcjonować odpowiednio zgodnie z normami międzynarodowymi, wytycznymi Kodeksu postępowania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony źródeł promieniotwórczych oraz najlepszych praktyk. Do tego obszaru działań w ramach projektu 2 zostanie wybranych maksymalnie sześć krajów.

Niezwykle ważne jest, aby silne, wrażliwe źródła promieniotwórcze były chronione fizycznie przed czynami zabronionymi w trakcie ich stosowania i składowania, a gdy nie są już potrzebne, powinny być zdemontowane i składowane jako odpady promieniotwórcze na bezpiecznych i odpowiednio zabezpieczonych składowiskach. Do tego obszaru działań w ramach projektu 2 zostanie wybranych maksymalnie sześć krajów.

3. *Wzmocnienie potencjału państwa w wykrywaniu i reagowaniu na nielegalny handel.*

Nielegalny handel to sytuacja, która dotyczy nieuprawnionego uzyskania, dostarczenia, wykorzystania, transferu lub zbycia materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych w sposób zamierzony lub niezamierzony, z przekraczaniem lub bez przekraczania granic międzynarodowych.

Wyprodukowana przez terrorystów brudna bomba radiologiczna lub emisyjne urządzenie radiologiczne nie mogą być skonstruowane bez materiałów pozyskanych poprzez nielegalny handel. Poza tym wrażliwy sprzęt i technologia niezbędne do produkcji materiałów wrażliwych lub skonstruowania brudnej bomby radiologicznej również mogłyby być pozyskane w drodze nielegalnego handlu. Można założyć, że ruch transgraniczny materiałów lub technologii jest warunkiem dotarcia materiału do ostatecznego miejsca przeznaczenia. W celu zwalczania nielegalnego handlu państwa muszą posiadać odpowiedni system kontroli i nadzoru, jak również odpowiednie systemy techniczne (łącznie z łatwymi w obsłudze urządzeniami), a także procedury i informacje na przejściach granicznych, aby możliwe było wykrycie prób przemytu materiałów promieniotwórczych (łącznie z rozszczepialnymi materiałami promieniotwórczymi), jak również nieuprawnionego handlu wrażliwym sprzętem i technologią.

Aby można było reagować na takie akty oraz aby możliwa była konfiskata materiałów promieniotwórczych, dostępne muszą być skuteczne środki. Służby odpowiedzialne za egzekwowanie prawa (celnicy, policja itp.) często nie są przeszkolone w używaniu sprzętu do wykrywania i dlatego mogą nie znać wrażliwego sprzętu i technologii. Szkolenie tych funkcjonariuszy jest więc istotnym warunkiem powodzenia jakichkolwiek środków stosowanych w celu wykrywania nielegalnego handlu. Pracownikom różnych kategorii powinny być zaproponowane różnego rodzaju szkolenia, zarówno w zakresie wykrywania urządzeń, jak i umiejętności odczytu wskazań instrumentów, tak aby mogli oni podejmować decyzje w sprawie dalszych działań.

4. *Pomoc legislacyjna przy wypełnianiu zobowiązań państw w ramach porozumień o zabezpieczeniach MAEA i protokołów dodatkowych.*

Zawarcie porozumień o zabezpieczeniach i protokołów dodatkowych z MAEA jest skutecznym środkiem umożliwiającym ścisłą krajową i międzynarodową kontrolę nad materiałami jądrowymi i związanymi z nimi technologiami. Podczas gdy istnieją pewne kluczowe zobowiązania i elementy, które państwa powinny wprowadzić do przepisów prawa krajowego w zakresie zabezpieczeń, a które są istotne dla bezpieczeństwa i kontroli nad materiałami promieniotwórczymi i innymi powiązаныmi materiałami, są także inne zobowiązania dodatkowe, które państwa powinny ustanowić zgodnie ze swymi zobowiązaniami międzynarodowymi dotyczącymi zabezpieczeń. W tym zakresie krajowe przepisy wykonawcze powinny zawierać uregulowania ramowe obejmujące zasady i przepisy ogólne, umożliwiające uprawnionym podmiotom rządowym sprawowanie odpowiednich funkcji regulacyjnych i regulującą postępowanie osób zaangażowanych w działania podlegające tym przepisom.

Ważne jest, aby krajowe przepisy wykonawcze wyraźnie wskazywały działania, instalacje, obiekty i materiały jądrowe, do których zastosowanie będą miały zabezpieczenia. Dodatkowo państwa, które zawarły protokół dodatkowy, muszą zapewnić ulepszenie ustawodawstwa krajowego w celu wywiązania się z dodatkowych zobowiązań w ramach protokołu dodatkowego. W szczególności zmienione powinny zostać przepisy prawa krajowego, w celu rozszerzenia obowiązków i uprawnień organu regulującego wyznaczonego do wdrażania i stosowania zawartych porozumień o zabezpieczeniach.

Beneficjentami projektu będą wybrane kraje docelowe.

2. Cele

Cel ogólny: Wzmocnienie bezpieczeństwa jądrowego w wybranych krajach.

2.1. Faza oceny: *Finansowanie Międzynarodowych Misji ds. Bezpieczeństwa Jądrowego*

Ocenę przeprowadzi MAEA w celu wskazania potrzeb wzmocnienia bezpieczeństwa jądrowego w krajach wymienionych w punkcie 1, w których takiej oceny nie dokonano. W stosownych przypadkach ocena będzie obejmowała fizyczną ochronę i bezpieczeństwo zastosowań jądrowych i niejądrowych, odpowiednią infrastrukturę regulacyjną dla bezpieczeństwa promieniowania i bezpieczeństwa źródeł promieniotwórczych, oraz istniejące środki zwalczania nielegalnego handlu. Wyniki oceny ogólnej będą wykorzystane jako podstawa do wyboru krajów, w których projekty będą realizowane.

Projekty te, jako część szerszej misji bezpieczeństwa jądrowego, o której mowa powyżej:

- będą służyły ocenie w każdym kraju stanu ochrony fizycznej materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych, jak również ochrony wszelkich obiektów lub zakładów, zarówno jądrowych, jak i badawczych, w których te materiały są stosowane lub składowane, a także będą służyły wskazaniu grupy obiektów i zakładów, w których znajdują się te materiały, wybranych do dalszego udoskonalania i wspierania;
- będą służyły ocenie w każdym kraju wszelkich potrzeb w zakresie udoskonalania bezpieczeństwa źródeł promieniotwórczych, wskazaniu wszelkich słabości i niedociągnięć w stosunku do norm międzynarodowych oraz Kodeksu postępowania, które wymagają poprawy infrastruktury regulacyjnej, oraz wskażą potrzeby dodatkowej ochrony silnych, wrażliwych źródeł. W wyniku przeprowadzonej oceny zostanie ustalone, jaki specjalistyczny sprzęt jest niezbędny do zapewnienia ochrony;
- będą służyły ocenie w każdym kraju obecnego stanu zdolności zwalczania nielegalnego handlu oraz wskazaniu niezbędnych ulepszeń.

2.2. *Wdrożenie konkretnych działań określonych jako priorytetowe w wyniku fazy oceniającej*

Projekt 1

Wzmocnienie ochrony fizycznej materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych stosowanych, składowanych oraz transportowanych, a także obiektów jądrowych.

Cel projektu: wzmocnienie ochrony fizycznej materiałów jądrowych i promieniotwórczych w wybranych krajach.

Wyniki projektu:

- udoskonalenie ochrony fizycznej wybranych obiektów i zakładów priorytetowych;
- udoskonalenie krajowej infrastruktury ochrony fizycznej w wyniku udzielonej pomocy eksperckiej;
- przeprowadzenie w wybranych krajach szkoleń pracowników.

Projekt 2

Wzmocnienie bezpieczeństwa materiałów promieniotwórczych w zastosowaniach niejądrowych.

Cel projektu: wzmocnienie bezpieczeństwa materiałów promieniotwórczych w zastosowaniach niejądrowych w wybranych krajach.

Wyniki projektu:

- ustanowienie/udoskonalenie krajowej infrastruktury regulacyjnej dotyczącej bezpieczeństwa promieniowania i bezpieczeństwa źródeł promieniotwórczych poprzez udostępnienie Oceny infrastruktury bezpieczeństwa promieniowania i bezpieczeństwa źródeł promieniotwórczych (RaSSIA), usług doradczych, sprzętu i szkolenia, zgodnie z normami międzynarodowymi, wytycznymi Kodeksu postępowania dotyczącego bezpieczeństwa i ochrony źródeł promieniotwórczych i najlepszych praktyk;

- zabezpieczenie lub, w stosownych przypadkach, zdemontowanie lub unieszkodliwienie wrażliwych źródeł w wybranych krajach.

Projekt 3

Wzmocnienie potencjału państwa w zakresie wykrywania i reagowania na nielegalny handel.

Cel projektu: wzmocnienie potencjału państw w zakresie wykrywania i reagowania na nielegalny handel w wybranych krajach.

Wyniki projektu:

- uzyskanie i ocena pogłębionych informacji na temat nielegalnego handlu, ze źródeł ogólnodostępnych i z krajowych punktów kontaktowych, w celu uzyskania obszerniejszej wiedzy o nielegalnym handlu materiałami jądrowymi i jego okolicznościach. Niniejsze informacje ułatwią także określenie priorytetów dla różnych działań podejmowanych w celu zwalczania nielegalnego handlu;
- stworzenie w wyniku pomocy eksperckiej krajowych struktur w zakresie zwalczania nielegalnego handlu i usprawnienia krajowej koordynacji kontroli ruchu transgranicznego materiałów promieniotwórczych, wrażliwego sprzętu jądrowego i technologii jądrowej w wybranych krajach;
- unowocześnienie sprzętu służącego kontroli granicznej na wybranych przejściach granicznych;
- przeprowadzenie szkoleń dla funkcjonariuszy organów ścigania.

Projekt 4

Pomoc prawna przy wypełnianiu zobowiązań państw w ramach porozumień o zabezpieczeniach MAEA i protokołów dodatkowych.

Cel projektu: wzmocnienie krajowych regulacji prawnych w celu wdrożenia porozumienia o zabezpieczeniach i protokołów dodatkowych zawartych między państwami a MAEA.

Projekt składa się z dwóch części: fazy przygotowawczej i fazy realizacji:

- na fazę przygotowawczą składa się identyfikacja państw, które jeszcze nie przyjęły niezbędnych przepisów zgodnie z porozumieniami o zabezpieczeniach i protokołami dodatkowymi zawartymi z MAEA. Identyfikację tę przeprowadzi UE. Dodatkowo faza ta obejmuje opracowanie materiałów bazowych (tj. „wzorcowych elementów przepisów”), zaczerpniętych z przykładów istniejącego prawodawstwa krajowego w różnych państwach, które będą wykorzystywane jako podstawa dostosowywana do odpowiednich potrzeb krajowych i warunków krajów docelowych;
- faza realizacji obejmuje udzielanie krajom docelowym dwustronnej pomocy w zakresie stanowienia prawa przy opracowywaniu lub zmianach przepisów krajowych, z wykorzystaniem wzorcowych elementów opracowanych podczas fazy przygotowawczej.

Wyniki projektu:

- Opracowanie i przyjęcie w językach narodowych przepisów krajowych niezbędnych do umożliwienia państwom wypełnienia zobowiązań w ramach porozumień MAEA o zabezpieczeniach i protokołów dodatkowych.

3. Czas obowiązywania

Ocena odbędzie się w terminie trzech miesięcy od podpisania Porozumienia dotyczącego wkładu UE pomiędzy Komisją i MAEA. Cztery projekty będą realizowane jednocześnie w ciągu kolejnych 12 miesięcy.

Całkowity szacunkowy czas trwania wdrażania niniejszego wspólnego działania wynosi 15 miesięcy.

4. Beneficjenci

Beneficjentami są kraje, w których realizowana będzie ocena oraz następujące po niej projekty. W celu określenia słabych punktów i uzyskania wsparcia, które umożliwi znalezienie odpowiednich rozwiązań i przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa, organom tych krajów zostanie udzielona stosowna pomoc.

5. Instytucja realizująca

Realizacja projektów zostanie powierzona MAEA. Międzynarodowe misje dotyczące bezpieczeństwa jądrowego będą przeprowadzane zgodnie ze standardową procedurą przewidzianą dla misji MAEA, które będą przeprowadzane przez ekspertów MAEA i Państw Członkowskich. Te cztery projekty będą realizowane bezpośrednio przez pracowników MAEA, wybranych ekspertów Państw Członkowskich MAEA lub kontrahentów. W przypadku kontrahentów zamówienia dostaw jakichkolwiek towarów, prac lub usług przez MAEA w związku z niniejszym wspólnym działaniem przeprowadza się zgodnie z zasadami i procedurami stosowanymi w MAEA określonymi w Porozumieniu UE z MAEA dotyczącym wkładu Wspólnoty.

6. Udział stron trzecich

Projekty będą finansowane w 100 % przez niniejsze wspólne działanie. Ekspertów Państw Członkowskich MAEA można uważać za stronę trzecią. Będą oni pracowali zgodnie ze standardowymi zasadami działania ekspertów MAEA.

7. Szacunek niezbędnych środków

Wkład UE pokryje koszty oceny i realizacji czterech projektów, o których mowa w punkcie 2.2. Szacunkowe koszty są następujące:

Ocena bezpieczeństwa jądrowego, w tym misje	140 000 EUR
Projekt 1	1 100 000 EUR
Projekt 2	1 250 000 EUR
Projekt 3	1 114 000 EUR
Projekt 4	200 000 EUR

Dodatkowo uwzględniono rezerwę w wysokości około 3 % zakładanych kosztów (w łącznej wysokości 110 000 EUR) na nieprzewidziane wydatki.

8. Finansowa kwota referencyjna na pokrycie kosztów projektu

Całkowity koszt projektu wynosi 3 914 000 EUR.
